

[A. C. D. Petersen.]

Medlem da ikke har opdaget, at dette var Tilfældet, siden det ærede Medlem saa dristigt siger, at Venstrepartiet er det eneste, som havde Øjnene aabne for en Margarineafgift.

Det ærede Medlem var i det hele taget kommet i en noget forkert Baas, men det er maaske ikke noget, der hænder saa sjældent, og jeg skal derfor gerne undlade at opholde mig derved; blot ønsker jeg at notere, at det første Forslag, der fremkom om en virkelig effektiv Forhøjelse af Smørprisen til det betrængte Landbrug, fremkom fra det konservative Folkeparti, og det blev gentaget i Landbokommissionen, og det var jo en Hjælp til Landbruget, der var ganske anderledes virkningsfuld end den, der er foreslaaet i dette Forslag og for øvrigt ogsaa i Landbokommissionen.

Jeg ser meget vel, at der er nogle Vanskeligheder ved at indføre en Margarineafgift, og jeg erkender, at de Margarinefabrikanter her i Landet, som gennem et dygtigt Arbejde har oparbejdet en Produktion, ikke fortjener, at denne skal bringes ned, hvis ikke det er uomgængelig nødvendigt; men man kunde vel nok finde en Form, saaledes at disse Virksomheder og de Arbejdere, der er beskæftiget i denne Produktion, ikke led noget Tab ved en saadan Foranstaltning, som virkelig bragte en Ændring i Forholdet mellem vort eget Forbrug af Smør og Eksportkvantumet.

Der er jo det besynderlige, at under disse Lovforslags Behandling har vi for første Gang hørt demokratiske Parier gaa ind for, at det er nødvendigt at reducere Produktionsmængden. Det er ellers det modsatte, man stadig væk har sagt. Vi husker tydeligt, hvor tidt den daværende Landbrugsminister Hr. Madsen-Mygdal sagde, at det, det gjaldt om for Danmark, var at opretholde Produktionen, for den Tid skulde nok komme, da den vilde blive rentabel igen. Nu er man imidlertid, ganske vist gennem dyrekøbte Erfaringer, kommet til det Resultat, at det er nødvendigt at tilpasse Varetilførselen til Markedets Aftagningsmuligheder — og saa et Resultat, som vi fra konservativ Side noterer os med stor Tilfredshed.

Jeg vil jo tro, at det, der kunde være mest at indvende mod i Smørordningen, er Fordelingen af Pengene, idet de skal gaa ind i Kornkassen og fordeles paa samme Maade; thi det kan vist ikke siges at gaa netop til dem, der producerer Smørret, den Produktion, der giver Tab, men i mange Tilfælde til andre. Men, som sagt, vi vil gerne se nærmere paa Lovforslaget i et Ud-

valg, og vi tilsiger vor store Beredvillighed til at faa det bedst mulige ud deraf.

Det andet Forslag, der foreligger, er jo i Tekstomfang endnu mindre. Det er sjældent, naar man er Ordfører for et Lovforslag, at man giver sig til at oplæse hele Forslaget, men i dette Tilfælde vil jeg tillade mig at gøre en Afvigelse fra Regelen, idet jeg skal tillade mig at oplæse hele Lovforslaget, for det er kun lige godt og vel to Linier. Det hedder:

„Lov Nr. 52 af 21. Februar 1933 om Regulering af Svineproduktionen, hvis Gyldighed udløber den 1. Maj 1934, vedbliver at have Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1934.“

Det er den Lovbestemmelse, som bemyndiger Landbrugsministeren til at træffe regulerende Foranstaltninger og indskrænkende Foranstaltninger overfor Svineproduktionen indtil det anførte Tidspunkt.

Nu kan jeg ikke nægte mig overfor Landbrugsministeren at sige, at det vilde dog ikke have været for meget forlangt, naar vi skal vedtage en saadan Bemyndigelse, at Ministeren saa noget nærmere skitserede, hvad Ministeren ønskede Bemyndigelse til; men Ministeren har ikke vist os det Hensyn at vedlægge det Forslag, som Ministeren gaar med i Lommen eller har paa sin Pult, nemlig hvad det er, Ministeren vil have Bemyndigelse til at give Lovskraft. Vi faar kun at vide gennem de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at det er et Forslag, som er udarbejdet af Slagterierne.

Ganske vist staar Landbrugsministeren, Landbrugsraadet, Andelsslagterierne og Landbrugsministeriets Svinereguleringsudvalg som Fædre til det Forslag, som Ministeren nu vil have Rigsdagens Bemyndigelse til at give Lovskraft. Men, som sagt, naar Forslaget foreligger, vilde det heller ikke have været urimeligt, om det havde været til Stede, om vi havde faaet at vide, hvad det er, den højtærede Minister vil have Myndighed til at give Lovskraft.

Gennem Bladene er der naturligvis tilflydt os nogle Meddelelser, men disse Meddelelser er højst mangelfulde, og derfor ønsker jeg gerne, at man faar nogen Klaring fra Ministeren paa, hvorledes denne Vedtagelse skal virke. Jeg har prøvet at faa denne Klaring ved at tale med nogle af de ledende Mænd indenfor Slagterierne, Formændene for Slagterierne, og de har ikke kunnet klare det. Den højtærede Minister maa naturligvis kunne klare det, og derfor maa det jo være rigtigt at fremsætte min Forespørgsel her.